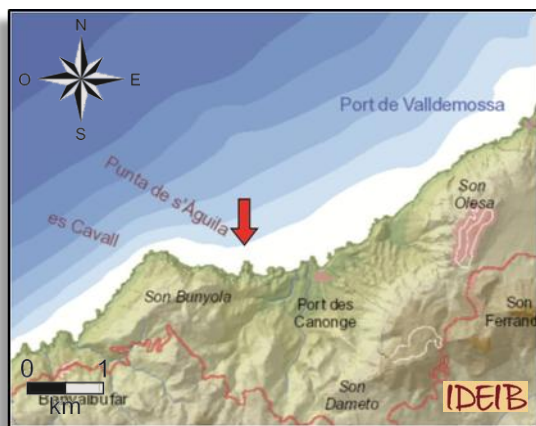

MA08SE

67002

Discordança progressiva del Bec de s'Àguila

Situació

Municipi:

Banyalbufar

Coordenades UTM
(31N ETRS89):

X: 4600662
Y: 4394377

Dificultat i durada

30 min

Accés

Encara que aquest LIG també és observable des de terra i s'hi pot accedir amb dificultat per la costa (preneu una desviació a la dreta a sa Volta des General, a devers 550 m), l'observació correcta d'aquest es du a terme des de la mar.

Per poder apreciar el LIG en tota la seva plenitud, cal navegar des del Port des Canonge vorejant la costa en direcció sud-oest.

Interès principal

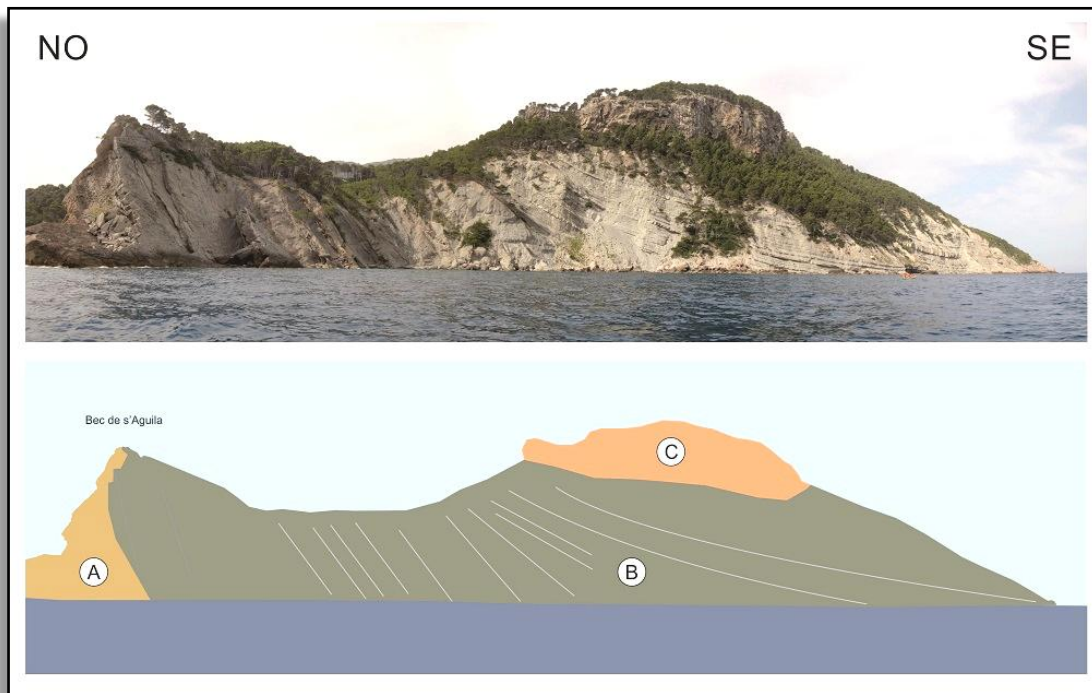
Geomorfològic

Interès secundari

Sedimentològic, estratigràfic, paleontològic

Descripció de la localitat

Situat a la rodalia del Port des Canonge, el cap del Bec de s'Àguila és sens dubte un dels punts geològicament més importants de Mallorca. Es tracta d'una extensa seqüència sedimentària del miocè inferior al mitjà (amb 23-16 milions d'anys, aproximadament) que presenta una estructura sedimentària molt especial: una discordança progressiva.

Vista del litoral del Bec de s'Àguila des de la mar. A) Formació Sant. Elm, B) Formació Banyalbufar, C) Juràssic inferior.

Guaitant des de la mar, en aquesta zona de la costa podem observar tres tipus de materials:

- Unes capes rocoses gairebé verticals que constitueixen el sortint del Bec de s'Àguila, formades per roques d'aspecte granulós i colors ocre i groguencs.
- Uns materials argilencs de color gris clar, amb intercalacions primes de capes rocoses de color blanquinós i forma tabular, que formen la resta de costa.
- Un promontori rocós, d'aspecte cavernós, situat a la part superior del penya-segat costaner, format per roques de color gris ataronjat.

El sortint del Bec de s'Àguila correspon a la Formació de Sant Elm del miocè inferior, que representa fons marins poc profunds.

Està compost principalment per roques formades per arenes cimentades anomenades sorrenques i destaca per presentar acumulacions de milers d'exemplars d'ostres a la base.

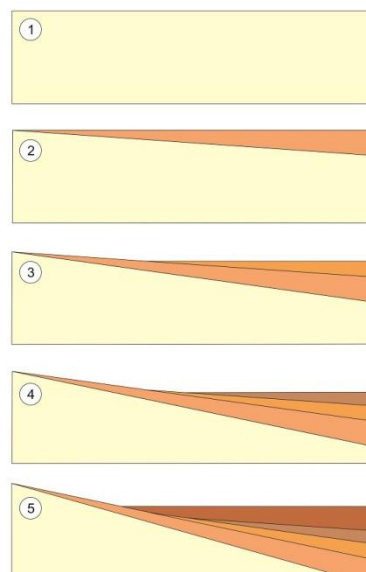
Acumulació d'ostres al Bec de s'Àguila.

En canvi, la resta dels penya-segats de la costa estan formats per roques toves de color gris, denominades margues, que presenten intercalacions de capes dures blanquinoses d'aspecte tabular i textura granulosa que corresponen novament a gresos. Corresponen a un tipus de dipòsit format per successives allaus de materials en talussos submarins, causades generalment per activitat tectònica, denominades turbidites.

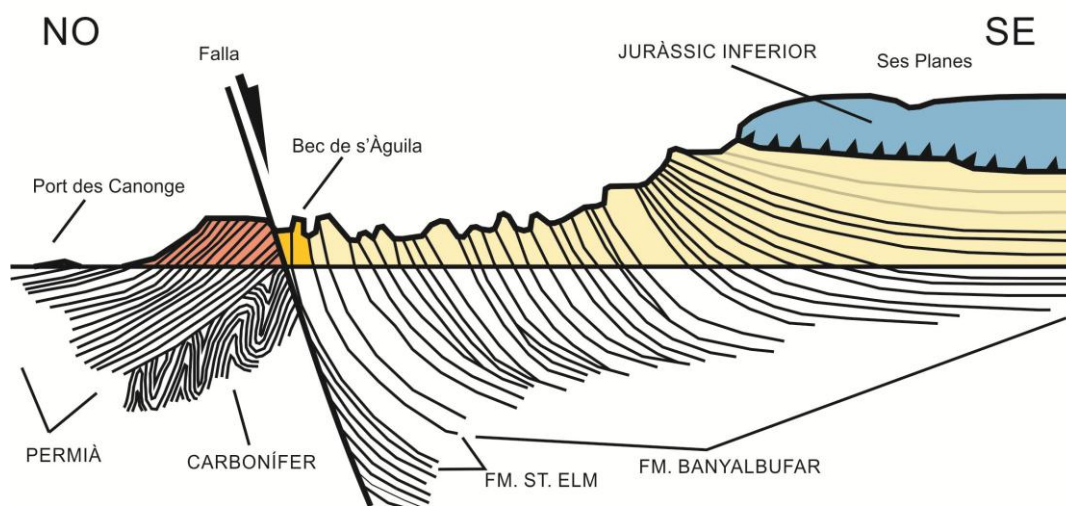
La deposició de les turbidites va tenir lloc en una conca de subsidència. Encara que els estrats es van dipositar de forma horitzontal, l'enfonsament progressiu del substrat de suport anava canviant el seu angle lentament (fases 1 a 5 de l'esquema).

Com que els nivells més antics han estat més temps exposats a la deformació que els més moderns, el resultat és una sèrie estratigràfica els nivells inferiors de la qual estan més inclinats que els superiors. Aquest tipus particular de seqüència estratigràfica es diu *discordança progressiva*.

Esquema genètic d'una discordança progressiva.

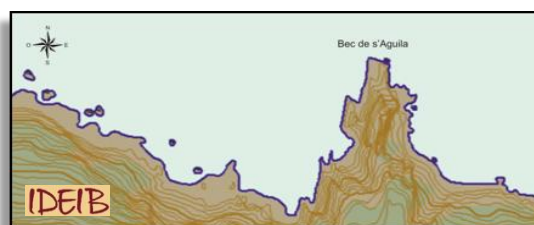
La sedimentació de les turbidites va tenir lloc durant el miocè inferior mitjà i el conjunt estratigràfic s'anomena Formació Banyalbufar.

Perfil geològic de la zona del Bec de s'Àguila. Modificat de Rodríguez-Perea (1984).

Com a conseqüència de l'orogènia alpina, els sediments de la Formació Banyalbufar han estat cavalcats per roques més antigues del juràssic inferior: calcàries, dolomies i bretxes, l'alteració de les quals per fenòmens de dissolució i corrosió han donat a les roques un aspecte cavernós.

A causa del diferent comportament resistent dels materials costaners (gresos i margues), l'erosió marina ha acabat per dibuixar el litoral actual: mentre els gresos, més durs, han donat lloc a sortints (Bec de s'Àguila), les margues han generat una costa rectilínia. Aquest tipus de procés es denomina erosió diferencial.

Contorn de la costa a la zona del Bec de s'Àguila.

Per a saber-ne més

GELABERT FERRER, B., 1998. *L'estructura geològica de la meitat occidental de l'illa de Mallorca*. Tesi doctoral. Col·lecció memòries de l'ITGE. 129 p.

RODRÍGUEZ PEREA, A., 1984. *El Miocè de la Serra Nord de Mallorca (estratigrafia, sedimentologia i implicacions estructurals)*. Tesi doctoral. Universitat de les Illes Balears. 533 p. (inèdit).

Recomanacions

El LIG és visitable durant tot l'any, sempre que les condicions marítimes ho permetin. Si el visitau a l'estiu, podeu aprofitar per banyar-vos.

No oblideu efectuar l'itinerari d'Interès Geològic de Banyalbufar-Estellencs, que inclou un LIG i un Mirador d'Interès Geològic i l'itinerari d'Interès Geològic anomenat Volta des General.